

pravě na manželství (*catechése du mariage*). Jeli jsme se podívat na několik míst v diecézích, udělali jsme analýzu a poté to teolog dále rozvedl. Tato revue představuje také různé projekty, které se realizují po celé Francii a někdy i v zahraničí. Vždy také představuje katechezi skrze umění – meditace nad malbou, vitráží, sochou – a dává k ní podněty. Je to také revue k udržení kontaktu – jsou zde vyhlášována data velkých setkání, kurzů.

Tento časopis je určen především odpovědným za katechezi, ale i všem odpovědným za pastorační práci, kteří jsou přítomni ve farnostech. Časopis má náklad někdy cca 1200, někdy až 1800

výtisků, záleží na tématu. Tento časopis slouží předplatitelům, ale také jako pomůcka pro různá setkání, která organizujeme. Měli jsme číslo např. na téma *lectio divina*, Boží slovo v životě křesťana, přítomnost kněze v katechezi.

Poznámky:

- 1 V češtině: *Pozvat současnou společnost k životu z víry. Dopis francouzským katolíkům*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2003.
- 2 Louis-Marie kardinál Billé (18. února 1938 Fleury-les-Aubrais – 12. března 2002 Bordeaux) byl lyonský arcibiskup.

60. VÝROČÍ ÚMRTÍ JOSEFA HRONKA A VZPOMÍNKA NA JEHO PŘÍNOS ČESKÉ KATECHETICE A KŘESŤANSKÉ PEDAGOGICE

Mons. prof. ThDr. Josef Hronek (narozen 13. 8. 1890 v Mladé Boleslavi, zemřel 23. 9. 1954 v Praze) byl činný v mnoha oblastech církevního a společenského dění, hlavní část svého života však věnoval výuce katechetiky a pedagogiky. Poslední dva roky působil jako děkan Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakulty Univerzity Karlovy. Byl posledním vyučujícím katechetiky a pedagogiky na zmíněné fakultě, který byl pro tyto obory habilitován, posléze jmenován řádným profesorem a plně se jim po celou svoji profesní kariéru věnoval. Avšak jeho dílo se po následující desetiletí mnoho zájmu nedostalo, jako tomu bylo i u mnoha jiných pozoruhodných českých teologů.

Josef Hronek vstoupil do pastorační práce roku 1913 a od počátku působil jako katecheta na venkovských i městských školách. Koncem dvacátých let minulého století byl vybrán na místo suplenta katechetiky na pražské teologické fakultě. Bylo to v období, kdy vrcholila první velká etapa katechetického hnutí usilující o obnovu katecheze v církvi. Tato etapa byla završena roku 1935, kdy papež Pius XI. vydal dekret o katechezi s názvem *Provido sane consilio*, který někteří autoři považují za chartu katechetického hnutí předcházejících desetiletí, v nichž bylo na poli katecheze vykonáno mnoho práce. U českých pastoralistů a katechetů včetně Josefa Hronka našel tento dekret velmi kladnou odezvu, neboť jejich kontakt s protagonisty katechetického hnutí v Rakousku byl velmi živý. Tentýž papež vydal též encykliku o křesťanské výchově mládeže *Divini illius Magistri* (1929), kterou Josef Hronek přeložil a publikoval v jednom ze svých raných děl a o kterém opíral svoji pedagogiku.

Josef Hronek vynikal od mládí zájmem o hlubší studium problematiky, které se věnoval. V katechetice a pedagogice a jim příbuzných oborech měl široký přehled o současné evropské i světové odborné literatuře, jak o tom svědčí přehledné články a seznamy citovaných děl v jeho publikační činnosti. Proto není divu, že se i v jeho vlastní katechetické praxi, které se věnoval do roku 1946, a pak zejména ve výuce na fakultě a v jeho publikacích objevují nejnovější trendy. Jeho teoretické

práce vždy vycházely ze znalosti problematiky, vlastních zkušeností a odrážejí vztah ke katechetické praxi.

Jako cestu k obnově katecheze volil podobně jako katechetické hnutí ve Francii, Rakousku či Německu: 1. návrat ke zdrojům katecheze, především k Písmu svatému a slavení liturgie inspirovaná hlubším studiem praxe prvotní církve; 2. přechod od učení se nauce církve k předávání poselství o spáse, které vyzývá člověka k odpovědi víry; ve svých učebnicích ukazuje, že toto poselství zároveň obsahuje nauku a vztahuje se k liturgickému slavení; 3. katecheze má vyjít vstříc účastníkům, kterými nejsou již jen děti, ale také mladí lidé, kterým se nedostalo náležité výchovy ve víře, a dospělí lidé; Hronek dbá také na respekt k vývoji dětí, k jejich zkušenosti a potřebě činnosti; hledal a uplatňoval nové pedagogické metody a přístupy k práci s dětmi; 4. spolupráce s rodinou a společenstvím křesťanů ve farnosti, zapojení katechetů – laiků; výhradním místem katecheze již není škola, ale počítá se s aktivitami ve farnosti podporující vnímání církve jako společenství; 5. úsilí o kvalitní formaci kněží a laiků ke katechetické službě.

V souvislosti s 2. bodem můžeme uvést snahu Josefa Hronka o kerygmatický přístup – uvedení posluchačů do jádra křesťanské víry, které je pak dále prohlubováno. Ke 3. bodu se vztahuje např. vydání *Misijního katechismu* určeného dospívajícím, kteří nedostali základy víry. Ke 4. bodu se vztahuje Hronkovo dílo *Na klíně mateřském*, které je útlou příručkou pro rodiče, jak

vychovávat dítě ve všech oblastech jeho života včetně vztahu k Bohu a k církvi. Oblast výchovy kněží a katechetů-laiků (5. bod) byla posláním, které věnoval velké úsilí a péči. Za zmínku stojí např. skriptum *Magisterium*, určená pro praxi kandidátů kněžství.

Dílo Josefa Hronka je dodnes dostupné v některých knihovnách, a i když působí navenek jako pouhá historická záležitost, může některé jeho dnešní čtenáře překvapit, v kolika ohledech je nadčasové a aktuální.

Marie Zimmermannová